

BESKRIVNING AV PROJEKTET / PROJECT DESCRIPTION:

Improvisationsgruppen Natural Artefacts sökte och fick medel från Statens musikverk för att genomföra en turné i San Franciscoområdet under vår-vintern 2014. Gruppen består förutom av mig, Per Anders Nilsson tonsättare och liveelektronik, av Susanna Lindeborg piano och liveelektronik och Ove Johansson saxofon och liveelektronik. Vid den här turnén samarbetade gruppen med den i området boende slagverkaren och kompositören Gino Robair. Utöver Robair medverkade också Tim Perkis, liveelektronik, vid flera av konserterna. Syftet med samarbetet var att tillsammans komponera och repetera in ny musik, samt framföra och presentera denna vid en serie workshops och offentliga spelningar i San Franciscoområdet (Bay Area) i Kalifornien under ovan nämnda period.

Improvisationsscenen i Bay Area är intressant ur flera aspekter: rent musikalisk har musikerna där utvecklat en klart egen stil, som lika mycket utgår från jazz som från experimentell konstmusik. Den är ofta sparsmakad, ibland återhållen, och med ett stort fokus på lyssnande. Vidare organiseras ofta konserterna av s.k. non-profitorganistationer, t.ex. som hemma hos-konserter, men också institutioner som muséer och universitet är viktiga, t.ex. CNMAT vid UC-Berkeley. Ett uttalat mål med turnén var att få möjlighet att dels samarbeta med en "lokal" musiker, dels presentera svensk nutida improvisationsmusik i den här miljön. Jag lärde känna slagverkaren Gino Robair vid olika besök i Bay Area, och dels när han varit i Sverige på besök. Då Gino är verksam inom jazz och nutida musik, precis som Natural Artefacts, fann vi det naturligt att starta ett samarbete. Gino kontaktade ett antal tänkbara konsertarrangörer i Bay Area som sedermera erbjudit gruppen spelningar.

Som konstnärlig utgångspunkt i projektet användes en komposition av Anton Webern, eller snarare 12-tonsserien i hans komposition Opus 30. Inför turnén komponerade PA Nilsson ett antal korta stycken där Weberns material användes och dessa var tänkta att användas inom ramen för friare improvisationer. Tanken var att skapa en färg, ett koherent sound, genom att dessa stycken alla hade samma grundmaterial. Dock kan poängteras att gruppen stilmässigt har en tydlig förankring i friare former av jazz och man kan inte uppfatta speciellt mycket Webernskt i musiken, snarare kan man höra influenser från Miles Davis sena 60-talsmusik och Anthony Braxtons musik, men även från, drone, noise och andra elektroniska genrer. Förutom detta material skapade vi musikaliska spel, eller snarare förhållningssätt för interaktion och/eller ljudande resultat, som blev till fasta kompositioner. Ett sådant stycke, som kom att heta *California Connection* och bli titelspår på vår CD med samma namn, innebar att varje musiker skulle "jaga" en slumpgenererad sekvens av ljud från eget instrument. T.ex. skulle slagverkaren försöka träffa elektroniskt slumpgenererande basstrumslag, en omöjlig uppgift men som skapade en intentionell lyssningssituation som ger musiken och speciellt interaktionen en speciell karaktär. Grundtanken i konceptet i stort var att komponera och repetera in ett antal stycken, som sedan skulle fungera som ramar för att sätta riktningar och att initiera improvisationer, snarare än att bli perfekt framförda.

På de bifogade videofilerna återfinns två versioner av 1) California Connection (se ovan) och 2) Hadkeu – Uekdah som finns bifogad på noter.

Gruppen gav fyra konserter under turnén: På CNMAT vid UC Berkeley California, hos Center for New Music, San Francisco, hos Tom Place i Berkeley och på CCRMA vid University of Stanford, California.

Länkar: cumat.berkeley.edu, centerfornewmusic.com, <http://4-33.com/first.html>, ccrma.stanford.edu